| Werkgever: Groot Zevert |

| Naam: Ivo Luttikhold |

| Functie: vrachtwagenchauffeur |

| Datum: 4 november 2011 |

Volgens een volgeplande route over kleine weggetjes rijdt Ivo Luttikhold, chauffeur van veetransporteur Groot Zevert in het Gelderse Eibergen, bij nacht en ontij langs boeren door Nederland. Hij haalt vaak varkens, maar vannacht verzamelt hij koeien die naar het slachthuis gaan.

Koffie

3.20 uur. In het holst van de nacht komen de medewerkers van Groot Zevert samen in de kantine op het transportbedrijf in Eibergen. Tijd voor een praatje, koffie en het doornemen van de geplande route. Natuurlijk beschikken alle chauffeurs over een navigatiesysteem en bij verreweg de meeste boeren zijn ze al vaker geweest, maar hoe handig het is om van elkaar te horen welke mogelijke obstakels je onderweg kunt tegenkomen, blijkt al gauw.

Warmdraaien

3.30 uur. Ivo Luttikhold heeft als enige werknemer niet zijn eigen vrachtwagen. Als de motor warm geworden is in de tijd dat hij koffie dronk, vertrekt Luttikhold naar zijn eerste adres. Het regent zachtjes.
Vlak voor hij arriveert bij de boerderij waar hij drie koeien gaat halen, belt hij de veehouder uit bed. De lichten in de stal gaan aan. Luttikhold manoeuvreert de vrachtwagen achteruit bij de ligboxenstal, zodanig dat hij met de loopplank en de opzethekken mogelijke ontsnappingswegen voor de koeien barricadeert. Soms is het handig om met een kruiwagen met zaagsel het laatste gaatje te dichten. Als de veehouder de eerste twee koeien gevonden en te pakken heeft, jagen ze de dieren samen de wagen op. Deze twee willen echter niet en Luttikhold zet de draaiende motor uit. Dat helpt. Als ook de derde kandidaat voor de slacht op de wagen zit, kan de klep weer dicht. Luttikhold wast zijn handen, pakt de schetsen aan van de eigenaar van de beesten en werkt in de vrachtwagen zijn administratie bij. Hij vult oornummers in en het aantal geladen koeien voor het slachthuis. De schetsen zijn de bewijzen voor onderweg.

Tunneltje

5.00 uur. De radio staat dan weer hard en dan weer zacht. Overwegend Nederlandstalige muziek komt uit de luidsprekers. Luttikhold twijfelt. „Zal ik het navigatiesysteem aanhouden, of gok ik op mijn intuïtie?" Hij gaat voor de Tom-Tom en komt bedrogen uit. Het tunneltje onder de grote weg door in het Aaltense buitengebied is 3.20 meter hoog. „Jammer", zucht Luttikhold. Hij steekt zijn wagen achteruit en weet dat hij een grote omweg moet maken om bij het volgende adres op de lijst te komen.
Bij aankomst op het bedrijf staat de door Luttikhold wakker gebelde boer al te wachten. Keurig draait Luttikhold de wagen op het erf, zonder een dakgoot, plantenbak of opstaande kei te raken. De enige koe die meegaat, staat al aan een touw. Fluitje van een cent; zo mak als een schaap loopt de koe met Luttikhold de wagen op. De melkveehouder jammert: „Het was de beste koe." De chauffeur weet dat het 'altijd de beste koe' is die hij moet meenemen voor de slacht. Helemaal verklaren kan hij niet dat veel boeren dat zeggen, maar ook zonder woorden begrijpt hij wel hoe dat fenomeen werkt.

Barricade

6.00 uur. Nadat hij de volgende boer heeft gebeld - die niet opnam omdat hij al druk in de weer was in de stal - arriveert hij op het gemengde bedrijf. De veehouder heeft met de trekker een groot deel van de stalopening gebarricadeerd. Luttikhold zet de rest dicht en twee koeien en een grote pink betreden het voerpad. Opladen. Klep dicht. Papieren aannemen. Administreren en de weg vervolgen. Het loopt lekker.
De chauffeur zoekt op de lijst het volgende adres. Daar reorganiseert hij eerst de koeien in de wagen. Die er het laatst bijgekomen is, moet een deur verder, opdat het dier niet een vreemde stal in loopt.

Op de weg

7.30 uur. Ivo Luttikhold rijdt onverstoorbaar zijn rit langs de verschillende veehouderijen in de Achterhoek. Langzamerhand bereidt hij zich voor op de te nemen route naar het slachthuis. Hoe zit het met de files vandaag?

Bestemming bereikt

11.00 uur. Na het laden van de laatste vracht gaat de wagen op weg naar de laatste bestemming. Het is druk op de weg, maar Luttikhold arriveert zonder file en dus op tijd bij het slachthuis, waar hij zoals te doen gebruikelijk nog even moet wachten voor hij mag lossen. De chauffeur hoort ook vandaag het navigatiesysteem zeggen 'bestemming bereikt'. Voor de koeien is dat de laatste keer. ■

Tekst en fotografie:
Ruth van Schriek

Koeien laden met Ivo Luttikhold